Súd:	Okresný súd Humenné
Spisová značka:	21C/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8323202134
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Peter Sivák
ECLI:	ECLI:SK:OSHE:2024:8323202134.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX D. E. F., právne zastúpený JUDr. Jozefom Tomkom – advokátom, Floriánova 2, 080 01 Prešov, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v konaní o zaplatenie 60 255,01 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný z a p l a t i ť žalobcovi ako nemajetkovú ujmu sumu 7 000 eur, a to v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti 43 000 eur, súd žalobu o nemajetkovú ujmu z a m i e t a .

III. Žalovaný je povinný z a p l a t i ť žalobcovi ako náhradu škody sumu 8 500 eur, a to v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti 1 198,74 eur, súd žalobu o náhradu škody z a m i e t a .

V. Súd z a s t a v u j e konanie o náhradu škody v sume 556,27 eur.

VI. Žalobcovi súd p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka po právoplatnosti tohto rozsudku.

7 000 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Zo žalovanej sumy 8 755,01 eur náklady na advokáta ako náhrady škody, súd priznal žalobcovi sumu 8 500 eur a vo zvyšku 255,01 eur žalobu zamietol. Zo žalovanej sumy 1500 eur tzv. cestovné ako náhrady škody, súd pre čiastočné späťvzatie pred prvým pojednávaním zastavil konanie v časti 556,27 eur, predmetom žaloby tak ostala suma 943,73 eur, ktorú súd žalobcovi zamietol.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresný súd Humenné dňa 07.07.2023 žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 60 255,01 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že bol obvinený z trestnej prípravy za zločin nedovolená výroba a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, § 298 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona. Trestného činu sa mal dopustiť spolu s ďalšími spoluobžalovanými, tak ako je to uvedené v rozsudku Okresného súdu Košice I, spisovej značky 10T/6/2012 z 15. júla 2021, ktorý potvrdil Krajský súd v Košiciach uznesením z 22. marca 2023. Súd žalobcu týmto rozsudkom spod obžaloby

generálneho prokurátora oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Uznesením Okresného súdu Košice 1 spisová značka 0Tp/92/2011 z XX.XX.XXXX bol vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písmena c) Trestného poriadku, pričom väzba začala plynúť od XX.XX.XXXX. Z väzby bol prepustený XX. XXXX XXXX.

Žalobca považuje postup prokuratúry za nezákonný, lebo pri podávaní obžaloby mala zvážiť, či dôkazy proti osobe žalobcu sú dostatočné aj napriek tomu, že v tomto prípade neboli. Podaním na súd obžalobu to žalobcovi spôsobilo majetkovú ujmu v tom, že musel mať obhajcu, ktorého musel vyplatiť, nemohol vykonávať dohodnutú prácu. Bol viac ako 6 mesiacov vo väzbe, čo mu spôsobilo psychické problémy a ujmu rodinných vzťahoch a spoločnosti. Za psychickú ujmu počas väzby za celé trestné požaduje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 eur, + náklady na advokáta 8 755,01 eur, náklady na jednotlivé cesty na súdne pojednávania 1 500 eur, za každú cestu 100 eur, lebo si musel platiť šoféra, ktorý ho priviezol do Košíc a následne odviezol domov, pričom cesta na súd stále trvala okolo dvoch hodín a verejnou dopravou by sa nestihol dostať na súdne pojednávanie, ktoré začínalo o 8:30 hod.. V novembri 2013 mal mozgový infarkt a tak by sám nedokázal cestovať autobusom alebo vlakom. Aj na prepravu autom potreboval asistenta. Spolu požaduje sumu 60 255,01 eur. Poukázal na to, že bol spod obžaloby oslobodený a spĺňa zákonné podmienky na odškodnenie zvolenému obhajcovi vyplatil celkovo sumu 8 755,01 eur, o čom doložil doklad do zaplatenia vyúčtovanie.

Poukázal na to, že aj napriek nedostatočnej dôkaznej situácii bol označovaný za člena organizovanej skupiny, bol vzatý do väzby a bola na neho podaná obžaloba, pričom zo spisu muselo byť prokurátorovi zrejmé, že sa uvedených skutkov nedopustil. Tento prípad bol silne medializovaný a polícia poskytla médiám fotografie a video z prehliadky rodinného domu žalobcu, a to v obci, ktorá má okolo 3000 obyvateľov, kde ho všetci poznajú a rovnako aj jeho dom. Na fotografiách a záverov z prehliadky domu sú technici v špeciálnych oblekoch s prestojmi, pričom v novinách je k týmto záberom popis, že hľadajú jadrový materiál. Samotná prehliadka domu bola pritom nedôvodná, neexistoval žiadny dôkaz, aby sa v dome nachádzal jadrový materiál, pritom v dome bývali 2 rodiny s malým dieťaťom, a to jeho deti a vnúčatá.

Žalobca v žalobe uviedol, že predtým pracoval na štátnej hranici s Ukrajinou ako príslušník polície a preto ho poznalo mnoho ľudí z celého okresu a kraja, s ktorými prišiel do styku počas výkonu služby, preto správa o jeho zatknutí a domovej prehliadke sa rýchlo rozšírila. Od rôznych známych sa dozvedel čo všetko o ňom v médiách bolo zverejnené. Do začatia trestného stíhania žil pokojným životom v dome, kde s ním žila dcéra s manželom a vnučkou. Okrem toho v obci žili ešte ďalšie 2 jeho deti a štvrtá dcéra bývala v Spišskom Podhradí. Všetkým deťom pomáhal pri rodinných domoch, s vnúčatami pri ich výchove a starostlivosti o nich, ako aj vo svojom rodinnom dome a záhrade. Predtým mal dodávku, na ktorej rozvážal pre miestnu pekáreň chlieb a pečivo po okolí, za čo si zarobil mesačne asi 500 eur. Taktiež na dodávke vozil opatrovateľky do Rakúska, asi raz za 2 týždne a zarobil asi 5 000 eur mesačne. Po prepustení z väzby už nedokázal šoférovať, bol rozrušený a nervózny, s nikým sa nestretával, lebo každému pripomínal väzbu a trestné stíhanie. V novembri 2013 mal mozgový infarkt vyvolaný trestným konaním a po prepustení z nemocnice mal problémy s chôdzou, s rozprávaním, s pozornosťou, rehabilitoval a stav sa zlepšil až po cca dvoch rokoch. Poukázal na odôvodnenie oslobodzujúcich rozsudkov s tým, že konanie prokuratúry bolo neprofesionálne a v rozpore so zákonom Generálna prokuratúra SR prispôsobovala vyhodnocovanie dôkazov, aby mohla tvrdiť, že ide o prípravu na závažný trestný čin, ktorý však vôbec nebol trestným činom.

Na Generálnu prokuratúru SR podal žiadosť o predbežné prejednanie nároku, pričom Generálna prokuratúra SR mu oznámila, že celý jeho nárok je premlčaný. Uviedol, že trestné stíhanie pritom po celú dobu bežalo a on do právoplatného oslobodenia nemohol podať takúto žalobu, respektíve si uplatniť nárok na odškodnenie. Generálna prokuratúra SR v rámci premlčania poukázala na uplynutie objektívnej lehoty, ktorá začala plynúť od uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo doručené 23.11.2011 a jeho sťažnosť bola zamietnutá. Tento výklad Generálnej prokuratúry SR je nesprávny a z tohto dôvodu bol nútený podať túto žalobu, keďže mu Generálna prokuratúra SR neposkytla ani 30 dní po tom, ako ukončila predbežné prerokovanie nároku žiadne plnenie to jest 04. júla 2023, keď listom vybavila jeho žiadosť, dostala sa nasledujúci deň 5. júla 2023 do omeškania a preto si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne z istiny až do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že ju žiada zamietnuť. Potvrdil, že trestné stíhanie žalobcu sa po podaní obžaloby skončilo právoplatným oslobodením spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Košice I v spojení s uznesením odvolacieho Krajského súdu v Košiciach. Žalobca podal žiadosť na Generálnu prokuratúru SR a táto mu oznámila, že nárok poškodeného na náhradu skutočnej škody nebude uspokojený. Podľa judikatúry sa uznesenie o vznesení obvinenia pokladá za nezákonné rozhodnutie vydané v trestnom konaní a pre účely objektívnej zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. platí fikcia jeho zrušenia ako nezákonného.

Za titul pre uznanie nároku na náhradu škody je preto nutné podľa tohto zákona považovať uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminality, odbor Stred Banská Bystrica z XX.XX.XXXX o vznesení obvinenia poškodenému za prípravu na zločin nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov, alebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že mal tento trestný čin spáchať.
Žalovaný poukázal na skutočnosť, že právo žalobcu na náhradu škody je premlčané a nebolo uplatnené v zákonnej premlčacej lehote. Podľa § 19 Zákona sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Podľa § 19 ods. 2 Zákona najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 10 rokov odo dňa, keď bola poškodenému doručené rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a § 8. V tomto prípade uznesenie o vznesení obvinenia bolo poškodenému žalobcovi doručené 23.11.2011, kedy žalobca podal aj sťažnosť proti uzneseniu. Jeho sťažnosť bola zamietnutá prokurátorom Generálnej prokuratúry SR 23.11.2011. Subjektívna premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom kto ju spôsobil, respektíve odo dňa doručenia rozhodnutia, ktoré zrušuje pôvodné nezákonné rozhodnutie poškodenému a táto premlčacia lehota podľa § 19 ods. 1 Zákona je trojročná. Objektívna premlčacia lehota je 10 ročná a začína plynúť odo dňa doručenia nezákonného rozhodnutia poškodenému. Objektívna premlčacia lehota neplynie, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8 Zákona, čo nie je tento prípad. Subjektívna a objektívna premlčacia lehota platí jednotne pre uplatnenie nároku na náhradu škody na súde, pričom subjektívna lehota plynie v rámci objektívnej lehoty, počas predbežného prerokovania nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne premlčacia lehota odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania nároku, najdlhšie však 6 mesiacov, neplynie. Podľa žalovaného z hľadiska plynutia objektívnej 10 ročnej premlčacej doby podľa § 19 ods. 2 Zákona je irelevantné, že rozsudok Okresného súdu Košice I z 27. mája 2021, ktorým bol poškodený oslobodený spod obžaloby, nadobudol právoplatnosť 22. marca 2023. Žalobca podal na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 02. júna 2023. Objektívna 10 ročná lehota začala plynúť poškodenému 23. novembra 2011, kedy mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia a táto objektívna lehota poškodenému márne uplynula 23. novembra 2021, pričom žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola Generálnej prokuratúre SR podaná 02. júna 2000 23, teda poškodený svoje právo nevyužil a objektívna lehota márne uplynula. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadajú žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pre premlčanie nároku.

3. Žalobca sa následne vo veci vyjadril tak, že trvá na podanej žalobe. Čo sa týka námietok žalovanej o premlčaní celého nároku, poukázal na Nález Ústavného súdu SR III. ÚS č. 44/2017-25 zo dňa 21.11.2017, a to v tom zmysle, že Ústavný súd konštatoval, že vznesenie námietky premlčania žalovaným možno považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Sťažovateľ nezavinil márne uplynutie objektívnej 10 ročnej premlčacej lehoty, keďže táto uplynula skôr, než bolo trestné stíhanie sťažovateľa zastavené, pričom zastavenie trestného stíhania bolo podmienkou pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Preto vznesenie námietky premlčania po márnom uplynutí objektívnej 10 ročnej lehoty je v rozpore s dobrými mravmi.

Žalobca preto považuje postup žalovanej a vznesenie námietky premlčania za nesprávny a nezákonný. Poukázal, že on bol právoplatne oslobodený spod obžaloby až rozhodnutím odvolacieho Krajského súdu v Košiciach z 22.03.2023, kedy mal vedomosť, že trestné stíhanie proti jeho osobe bolo nezákonné. Pokiaľ by si Generálna prokuratúra SR riadne vykonala svoje povinnosti a dodržiavala zákony, nemusel by žalobca viac ako 10 rokov čeliť nezmyselnému trestnému konaniu, čo správne uviedli Okresný súd Košice I a Krajský súd Košice vo svojich rozhodnutiach, z ktorých ho spod obžaloby oslobodili.

4. Žalovaný sa vo veci znova vyjadril a uviedol, že zotrvá na svojom prvom vyjadrení v žalobe čo sa týka vznesenia námietky premlčania na náhradu škody. Uviedol, že suma uplatnená žalobcom vo výške 60 255,01 eur je nezákonná a v rozpore so zákonom. Ako vyplýva zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobené pri výkone verejnej moci, pri priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy existuje horná hranica výšky podľa § 17 ods. 4 Zákona, ktorý stanovuje, že výška tejto náhrady nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Týmto je zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov, ktorý v § 13 upravuje, že celková suma odškodnenia nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu. Suma minimálnej mzdy bola za rok 2010 stanovená vo výške 307,70 eur a päťdesiatnásobok tejto sumy je 15 385 eur, preto žalobcom požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 eur je v hrubom rozpore so zákonom a z rozhodovacou praxou súdov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že si ľudia o ňom šuškali rôzne správy, lebo predtým rozvážal pečivo, vozil opatrovateľky do Rakúska a po prepustení z väzby už to nedokázal robiť a nedokázal šoférovať, lebo bol rozrušený, nervózny a podráždený a mal v roku 2013 mozgový infarkt vyvolaný trestným konaním. Žalobca tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Žalobca je dôchodca vo veku 73 rokov a aj keď tvrdí, že v čase spáchania trestného činu bol zamestnaný, žiadnym spôsobom to nepreukázal a nepreukázal ani stratu zamestnania. Taktiež je možné konštatovať, že trestné stíhanie nemalo vplyv na možnosť jeho budúceho pracovného uplatnenia nakoľko v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu trestného činu bol vo veku blížiacim sa k veku dôchodkovému. Čo sa týka zdravotných problémov a mozgového infarktu, ktorý mal byť podľa žalobcu vyvolaný trestným konaním, nemožno šoférovať, toto taktiež žiadnym spôsobom nepreukázal, že tieto jeho zdravotné problémy sú príčiny v súvislosti s trestným stíhaním. Aj keď doložil lekárske správy a výsledky laboratórnych testov, potvrdenie o diagnóze a rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, ktorým mu bolo priznané postavenie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutí, nie je to preukázané, že k týmto zdravotným problém by nedošlo, ak by nebolo trestné stíhanie. Osoby vyššieho veku ako je aj žalobca všeobecne trpia viacerými zdravotnými problémami. K trovám povinnej obhajoby žiadajú pripojiť trestný spis.

Čo sa týka sumy 1 500 eur, ktorú žiada žalobca priznať ako náklady na šoféra a ktoré preukazuje čestným prehlásením kamaráta, že ho vozil na pojednávania do Košíc a späť nemožno priznať, lebo nejde o preukázané účelne vynaložené výdavky. Žalovaný poukázal na viaceré judikáty vrátane názoru vyslovovaného v rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/86/2016 zo dňa 06.11.2018, kde súd uviedol, že náhrada nemajetkovej ujmy v dôsledku uvedenia trestného konania je v zásade vylúčená. Je možná iba výnimočne podľa § 17 ods. 1 a 2 Zákona. Trestné stíhanie začaté a vedené v súlade so zákonom, aj keď nevedie k odsúdeniu je povinný strpieť každý. Nemožno v prípade, že neskončí odsúdením priznať nemajetkovému peniaze len pre rozdiel subjektívnom prežívaní trestného stíhania. Nemajetkovú ujmu je tak možné priznať len ak sa v konaní preukáže splnenie podmienok podľa § 17 ods. 3 Zákona a teda je na žalobcovi, aby uniesol dôkazné bremeno k okolnostiam, ktoré zakladajú výnimočnosť jeho konkrétnej situácie do takej miery, že samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením. Preto žalovaný žiada žalobu zamietnuť.

5. Žalobca sa následne vo veci vyjadril tým, že trvá na žalobe a svojich vyjadreniach. Tvrdenia žalovaného, že žalobca nič nepreukázal sú nedôstojné. Poukázal na rozhodnutia súdov v obdobným prípadoch, ktorých súdy konštatovali, že už samotné vznesenie obvinenia vždy negatívne ovplyvňuje osobný, pracovný, spoločenský život obvineného bez toho, aby táto skutočnosť musela byť konfrontovaná s dôkazmi, napokon všetky tieto skutočnosti súdy zohľadňujú pri priznaní náhrady nemajetkovej žalobcom. Ako príklad uviedol napríklad rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/209/2020 z 30.11.2021.

Rovnako namietal tvrdenie žalovaného o veku a zdravotnom stave žalobcu, ktoré sú dehonestujúce. Uviedol, že pred trestným stíhaním vozil každý druhý týždeň na svojej osobnej dodávke opatrovateľky do Rakúska, vozil chlieb z miestnej pekárne a vozil ľudí z okolia na rôzne akcie, pracoval v záhrade, pomáhal deťom a staral sa aj o vnukov, a to aj napriek tomu, že mal viac ako 60 rokov. Podľa vyjadrení žalovaného v takomto veku už nemá nárok na žiadny život.

Rovnako nesúhlasí s tvrdením žalovaného ohľadom nákladov na šoféra na pojednávanie, kde predložil čestné prehlásenie kamaráta. Zúčastnil sa 22 pojednávaní z miesta bydliska na súd do Košíc, čo je

100 km, na ktoré potrebuje 1,5 až 2 hodiny cesty. Ak bolo pojednávanie o 8:30 hod. musel z domu odísť o 6:30 hod., ak sa pojednávanie skončilo o 11:00 až 12:00 hod. domov prišiel okolo 14:00 hod. Za jednu cestu zaplatil šoférovi v priemere 68 eur, pričom len náklady na benzín boli 18 eur, ak vozidlo spotrebovalo 6 litrov benzínu na 100 km. Opotrebovaní vozidla podľa zákona cestovných náhradách predstavuje pri jednej ceste v priemere 38 eur, náklady spolu 56 eur, pre šoféra ostáva odmena za 7-8 hodín cesty vrátane čakania 12 eur, čo považuje žalobca za primerané. On nemohol dochádzať kvôli časom pojednávania verejnou dopravou, ako aj kvôli svojmu zdravotnému stavu, pretože bol po mŕtvici a sám ani nedokázal cestovať, či už vlakom, autobusom.

Čo sa týka výšky požadovanej nemajetkovej ujmy, poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II z 08.03.2012, kde bola priznaná výška nemajetkovej ujmy vo výške 25 000 eur, čo potvrdil aj odvolací súd a Ústavný súd SR. V danej veci pritom išlo o nezákonné stíhanie za 5 rokov, avšak jeho trestné stíhanie trvalo viac ako 10 rokov.

Poukázal pri tom, že trestné stíhanie voči nemu začalo nezákonne na základe domnienok bez riadneho dôkazu, čo potvrdili súdy vo svojich rozhodnutiach. Rovnako domová prehliadka bola demonštráciou moci bez logického zdôvodnenia. Poukázal aj na to, že Generálna prokuratúra SR podávala odvolanie proti oslobodzujúcemu rozsudku. Uviedol, že nevie preukázať, že mozgová mŕtvica bola príčinou v súvislosti s trestným stíhaním, avšak od vznesenia obvinenia bol neustále v strese, bol vo väzbe, myslel na rodinu, nevedel rodine pomôcť a pritom bol počas väzby premiestňovaný po rôznych väzniciach na Slovensku, čím sa sťažil kontakt s rodinou. Aj po prepustení z väzby sa nevedel vyrovnať s trestným stíhaním, myslí si, že to bezpochyby prispelo k mŕtvici.

6. Žalovaná sa opätovne vyjadrila a uviedla, že ich úmyslom nebolo spochybniť kondíciu žalobcu alebo diskriminovať z dôvodu veku. Trvala na svojich námietkach, že žalobca nepreukázal nárok na náhradu nákladov spojených s cestou žalobcu na pojednávanie a poukázala na zákon o cestovných náhradách č. 283/2002, na ktorý odkazuje Vyhláška Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Čo sa týka zdravotného stavu žalobcu, žalobca nepreukázal, že sa jedná o príčinu v súvislosti s trestným stíhaním. Čo sa týka nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, znova poukázali na §17 ods. 1 a 2 Zákona, že je možné iba výnimočne, ak žalobca preukáže splnenie podmienok podľa § 17 ods. 3 Zákona. Rovnako poukázal aj na to, že žalobca požaduje náhradu nemajetkovej ujmy vo väčšej výške ako umožňuje zákon. V § 17 ods. 4 a § 6 zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi.

7. Žalobca uviedol vo vyjadrení, že trvá na žalobe a doterajších vyjadreniach a nesúhlasí s námietkami žalovaného. Uviedol, že podľa zákona o cestovných náhradách vypočítal cestovné náhrady za použitia súkromného motorového vozidla VW Caravele, pripája technický preukaz a znova zvýraznil, že nemohol cestovať verejnou dopravou vzhľadom na zdravotný stav, čo by nezvládol. Žalobu v časti o 556,27 eur zobral späť čo sa týka týchto ciest a žiadal priznať sumu podľa zákona o cestovných náhradách v sumu 943,73 eur. Znova poukázal na to, že Generálna prokuratúra SR si svoju prácu nerobila riadne. Poukázal na dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd a na judikatúru Európskeho súdu. Uviedol, že nemajetkovú ujmu požaduje, lebo mu vznikla škoda v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním a nezákonnou väzbou, bol viac ako 10 rokov v právnej neistote a v strachu z možného odsúdenia za skutok, ktorý nespáchal. Týmto trestným stíhaním, vrátane väzobného bol vážne a nezmazateľne zasiahnuté do jeho osobného, rodinného pracovného života. Práve vďaka prokuratúre sa celé trestné konanie viedlo po takú dlhú dobu, viac ako 10 rokov. Základný účel trestného konania sa nenaplnil, a to vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči možnému páchateľovi. Štát sa stal tak zodpovedným za toto nezákonné trestné stíhanie voči žalobcovi. Poukázal, že preto sú splnené podmienky na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17 Zákona, lebo len samotné konštatovanie porušenie práva nemôže byť dostatočným zadosťučinením. Poukázal na existujúcu judikatúru v obchodných veciach. Žalobca vypočítal výšku nemajetkovej ujmy – odškodnenia za viac ako 10 rokov stíhania, za väzbu, za chodenie po súdoch a za neustály tlak, ktorý vyústil do jeho choroby a došlo k zhoršeniu jeho spoločenského a pracovného života. Vo väzbe strávil 198 dní, pričom bol vo väzbe v Košiciach, v Žiline, v Prešove a nakoniec vo Väzenskej nemocnici v Trenčíne pre zhoršenie zdravotného stavu.

8. Z vykonaného dokazovania z doložených dôkazov vyplynulo :

Žalobca doložil k žalobe články z viacerých médií, napríklad SME.sk, Topky.sk, TA3, HNonline.sk, z ktorých vyplýva, že polícia odhalila gang slovenských dôchodcov, ktorí chceli obchodovať s rádioaktívnymi látkami, respektíve jadrovým materiálom z krajín bývalého Sovietskeho zväzu. Hodnota obchodu s jadrovým materiálom sa odhaduje na trhu na cca pol milióna eur, pričom išlo o skupinu, ktorú by mohli nazvať klubom dôchodcov, pretože hlavný organizátor má 71 rokov a členovia mali od 52 do 61 rokov, čo uviedol bývalý policajný prezident PZ Jaroslav Spišiak, na tlačovke pre média zvolanej Policajným prezídiom PZ.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné z XX.XX.XXXX č. G./XXXX/XXXXX vyplýva, že tento rozhodnutím vydal žalobcovi preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím zo sprievodcov podľa lekárskeho posudku č. XXXX/XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX s mierou funkčnej poruchy 60 % podľa zákona č. 447/2008 o peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, pretože ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na sprievodcu.

Z lekárskeho posudku vypracovaného pre Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné posudkovým lekárom H. H. I. zo dňa XX.XX.XXXX podľa zákona č. 447/2008 Z.z. vyplýva anamnéza: Niekoľko rokov sa lieči na vysoký tlak krvi, pred 2 rokmi zistený aj DM, v novembri 2013 liečený na neurológii pre akútnu CMP s pravostranným ochrnutím, slabosť pravej hornej aj dolnej končatiny, lieči sa aj na cukrovku. Miera funkčnej poruchy 60 % a ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, potrebuje pomoc inej fyzickej osoby a je odkázaný na sprievodcu.

Z lekárskych správ, a to Nemocnica Leňa Humenné, n.o. vyplýva, že bol hospitalizovaný od 06.11.2013 do 13.11.2013 s určenou diagnózou akútna pravostranná hemiparéza ľahkého až stredne ťažkého stupňa s akcentom na pr HK akrálne, hypertonická choroba, trombocytopénia ľahkého stupňa, akútna ložisková ischémia mozgu. Z lekárskej správy z Nemocnici Snina, s.r.o. z 23.01.2014 vyplýva diagnóza St. p. ICMP s pravou hemiparézou a dysartriou. Z lekárskej správy MEDICIN s.r.o., interná ambulancia, H. A. I., vyplývajú výsledky laboratórnych testov, vrátane tej istej diagnózy ako je uvedené vyššie, rovnako to vyplýva z jej lekárskej správy s diagnózou arteriálna hypertenzia 3/III, stav po cievno-mozgovej príhode s pravostrannou hemiparézou a dysartriou s ložiskom vľavo. Z lekárskej správy z Regionálnej nemocnice Sobrance n.o., Liečebňa dlhodobo chorých na liečbu ochorení nervového systému vyplýva, že žalobca bol hospitalizovaný od 13.11.2013 do 04.12.2013 s diagnózou ischemická CMP s ľavostrannou hemiparézou, Hypertenzia, Trombocytopenia, s diagnózou mozgový infarkt v ponse vľavo, klinicky pravostranná hemiparéza, poruchy lokomócie, fatická porucha a hyperenzia.

Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 02.06.2023 a z oznámenia GP SR z 04.07.2023 vyplýva, že žalobca požiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody v sume 60 255,01-eur podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. Z odpovedí Generálnej prokuratúry SR zo dňa 04.07. 2023 vyplýva, že tento odmietol žiadosť žalobcu o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody z dôvodu premlčania celého nároku pre uplynutie desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty.
Generálna prokuratúra SR poukázala podľa § 19 Zákona, že právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a podľa ods. 2 najneskôr za 10 rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Žalobcovi bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené 23.11.2011, kedy podal voči nemu sťažnosť, ktorú zamietla Generálna prokuratúra SR 23.11.2011. Subjektívna premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto ju spôsobil, respektíve odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým sa zrušilo pôvodné – nezákonné rozhodnutie. Premlčacia subjektívna doba je trojročná. Objektívna premlčacia lehota je desaťročná a začína plynúť odo dňa doručenia nezákonného rozhodnutia poškodenému. Subjektívna lehota plynie v rámci objektívnej. Počas predbežného prerokovania nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne premlčacej lehoty odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania nároku, najdlhšie 6 mesiacov neplynú.

Z hľadiska plynutia objektívnej desaťročnej premlčacej doby podľa § 19 ods. 2 Zákona je irelevantné, že rozsudok Okresného súdu Košice I z 27.05.2021 sp. zn. 10T/6/2012, ktorým bol poškodený oslobodený spor obžaloby, nadobudol právoplatnosť 22.03.2023. Poškodený podal na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody 02.06.2023. Objektívna desaťročná lehota začína plynúť poškodenému 23.11.2011, kedy mu bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia. Objektívna

lehota poškodenému teda márne uplynula 23.11.2021, teda poškodený svoje právo nevyužil riadne a včas a objektívna lehota mu márne uplynula. Preto Generálna prokuratúra SR považuje žiadosť žalobcu o predbežne prerokovaný nárok na náhradu škody za vybavenú.

Z vyúčtovania za obhajobu v trestnom konaní vystavenom advokátom JUDr. Jozefom Tomkom pre žalobcu zo 17.05.2023 vyplýva, že tento prevzal zastupovanie – obhajobu žalobcu v trestnej veci podľa § 298 ods. 1, 2 Trestného zákona a podľa vyhlášky o odmenách advokátov č. 655/2004 Z.z. mu patrí odmena za každý úkon právnej pomoci tam špecifikovanej, spolu za vykonané úkony 5 568,52 eur, ďalej si vyúčtoval obhajca hotové výdavky cestovné, tam špecifikované podľa priemernej spotreby Toyot& Avensis a Toyoty RAV4 spolu v sume 1 157,37 eur, ako aj náhradu za stratu času podľa § 17 Vyhlášky spolu v sume 2 029,12 eur. Spolu si obhajca vyúčtoval voči žalobcovi za úkony právnej pomoci sumu 5 568,52 eur, cestovné 1 157,37 eur, strata času 2 029,12 eur, teda spolu sumu 8 755,01 eur. Vo vyúčtovaní uviedol, že 14.12.2011 mu žalobca vyplatil zálohu 3 000 eur, 30.06.2012 mu vyplatil ďalšiu zálohu vo výške 5 500 eur, teda spolu 8 500 eur a preto žiada o doplatenie sumy 255,01 eur na svoj účet.

Z príjmového pokladničného dokladu č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vystavovaného advokátom JUDr. Jozefom Tomkom pre žalobcu vyplýva, že tento mu vyplatil zálohu na obhajobu vo výške 5 500 eur. Z príjmového pokladničného dokladu č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vystaveného advokátom JUDr. Jozefom Tomkom vyplýva, že tento prijal od manželky žalobcu sumu 3 000 eur na obhajobu žalobcu.

Z technického preukazu osobného motorového vozidla Toyota Avensis 2.2 D vo vlastníctve A. A. J. advokáta vyplývajú údaje a spotreba paliva 6 litrov/100 km.
Špecifikácia úkonov právnej pomoci – obhajoby a vyúčtovanie náhrad za zastupovanie žalobcu v trestnom konaní :

za rok	odmena	paušálna náhrada	1/60/strata času/
2011	73,94€	7,41€	12,35€
2012	79,02€	7,63€	12,71€
2013	86,92€	7,81€	13,01€
2014	90,17€	8,04€	13,40€
2015	92,62€	8,39€	13,98€
2016	95,37€	8,58€	14,30€
2017	97,62€	8,84€	14,73€
2019	104,87€	9,80€	16,33€
2020	107,25€	10,62€	17,70€
2021	110,50€	10,87€	18,12€
2023	122,50€	12,52€	20,87€

1. Prevzatie veci 13.12.2011
2. Porada s klientom v ÚVV Košice 16.12.2011
3. Štúdium spisu v Banskej Bystrici od 9.00h 11.1.2012
4. Štúdium spisu v Banskej Bystrici do 13.00h 11.1.2012
5. Porada s klientom v ÚVV Žilina 11.1.2012
6. Žiadosť o prepustenie z väzby 17.1.2012
7. Porada s klientom ÚVV Košice 26.1.2012
8. Účasť na výsluchu na OS Košice 27.1.2012
9. Sťažnosť na GP 17.2.2012
10. Účasť na výsluchu na ÚBOK v Prešove 20.2.2012
11. Porada ÚVV Žilina 27.2.2012
12. Žiadosť o prepustenie z väzby 14.3.2012
13. Porada v ÚVV Žilina 19.3.2012
14. Žiadosť na GP 28.3.2012
15. Porada v ÚVV Košice 2.4.2012
16. Účasť na výsluchu obv. Danečka v Banskej Bystrici 4.4.2012
17. Porada s klientom v ÚVV Prešov 24.4.2012
18. Žiadosť o prepustenie z väzby 3.5.2012
19. Účasť na výsluchu v Banskej Bystrici od 9.00h – 11.00h 10.5.2012

20. Účasť na výsluchu v Banskej Bystrici od 11.00h – 13.00h 10.5.2012
21. Účasť na výsluchu v Banskej Bystrici od 13.00h – 15.00h 10.5.2012
22. Účasť na výsluchu v Banskej Bystrici od 15.00h – 17.00h 10.5.2012
23. Porada s klientom pred výsluchom 14.5.2012
24. Účasť na výsluchu v ÚVV Prešov od 9.00h – 11.00h 15.5.2012
25. Účasť na výsluchu v ÚVV Prešov od 11.00h – 13.00h 15.5.2012
26. Účasť na výsluchu v ÚVV Prešov od 13.00h – 15.00h 15.5.2012
27. Porada vo väznici – pred vypočutím na súde 18.5.2012
28. Vypočutie na OS Košice –prepustenie z väzby 21.5.2012
29. Porada s klientom pred pojednávaním 20.5.2012
30. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 20.5.2013
31. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 20.5.2013
32. Žiadosť na OS Košice I, o zrušenie obmedzenia 21.5.2013
33. Porada s klientom pred pojednávaním 28.6.2013
34. Hlavné pojednávanie OS Košice I. 28.6.2013
35. Porada s klientom pred pojednávaním 27.9.2013
36. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 27.9.2013
37. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 27.9.2013
38. Porada s klientom pred pojednávaním 18.10.2013
39. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 18.10.2013
40. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 18.10.2013
41. Porada pre pojednávaním 12.9.2014
42. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 12.9.2014
43. Porada pred pojednávaním 24.10.2014
44. Pojednávanie na OS Košice I. 24.10.2014
45. Pojednávanie na OS Košice I. 24.10.2014
46. Porada pred pojednávaním 14.11.2014
47. Pojednávanie na OS Košice I. 14.11.2014
48 Pojednávanie na OS Košice I. 14.11.2014
49. Porada pred pojednávaním 26.1.2015
50. Pojednávanie na OS Košice I. 26.1.2015
51. Pojednávanie na OS Košice I. 26.1.2015
52. Pojednávanie na OS Košice I. 10.4.2015
53. Pojednávanie na OS Košice I. 10.4.2015
54. Porada pred pojednávaním 17.4.2015
55. Pojednávanie na OS Košice I. 17.4.2015
56. Pojednávanie na OS Košice I. 17.4.2015
57. Porada pred pojednávaním 28.9.2015
58.Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 28.9.2015
59.Vyjadrene k odvolaniu prokurátora 21.4.2016
60. Porada pred pojednávaním 20.3.2017
61. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 20.3.2017
62. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 10.5.2017
63. Porada prd pojednávaním 5.6.2017
64. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 5.6.2017
65. Porada pred pojednávaním 7.2.2019
66. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 7.2.2019
67. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 27.6.2019
68. Vyjadrenie k odvolaniu 16.9.2019
69.Porada pred pojednávaním 27.5.2021
70. Hlavné pojednávanie na OS Košice I. 27.5.2021
71.Vyjadrenie k odvolaniu 15.7.2021
72.Verejné zasadnutie KS Košice 22.3.2023

Odmena za poskytnutú právnu pomoc je:
2011
73,94+7,41=81,35*2=162,70
2012

79,02+7,63 =86,65*19=1646,35€
55,31+7,63=62,94€ -porada 19.3.2012
55,31+7,63=62,94€ -porada 2.4.2012
55,31+7,63=62,94€ -porada 30.5.2012
23,70+7,63=31,33€ - porada 27.2.2012
23,70+7,63=31,33€ - porada 18.5.2012
23,70+7,63=31,33€ - porada 15.5.2012
23,70+7,63=31,33€ - porada 24.4.2012
2013
86,92+7,81=94,73*8=757,84
26,07+7,81=33,88€ - porada 20.5.2013
26,07+7,81=33,88€ - porada 28.6.2013
26,07+7,81=33,88€ - porada 27.9.2013
26,07+7,81=33,88€ - porada 18.102013
2014
90,17+8,04=106,25*5=531,25
27,05+8,04=35,09 – porada 12.9.2014
27,05+8,04=35,09 – porada 24.10.2014
27,05+8,04=35,09 – porada 14.11.2014
2015
92,62+8,39=101,01*7=707,07
28,61+8,39=37 – porada 26.1.2015
28,61+8,39=37 – porada 17.4.2015
28,61+8,39=37 – porada 28.9.2015
2016
47,68+8,58=56,53€
2017
97,62+8,84=106,46*3=319,38
29,28+8,84=38,12€ porada 20.3.2017
29,28+8,84=38,12€ - porada 20.6.2017
2019
104,87+9,8=114,67*2=229,34€
52,44+9,8=62,24 – vyjadrenie k odvolaniu
31,46+9,8=41,26 – porada 7.2.2019
2021
110,5+10,87=121,37
33,15+10,87=44,02€ - porada
55,25+10,87=66,12€ - vyjadrenie k odvolaniu
2023
55,25+12,52=73,77€
Spolu za vykonané úkony: 5568,52 €
Rozpis vyúčtovania hotových výdavkov:
A: Cestovné:
Podľa § 7 Zákona č 283/2002 o Cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, patrí za použitie osobného motorového vozidla : - základná náhrada za každý jeden km jazdy vo výške súčinu počtu kilometrov a paušálnej náhrady, ktorá predstavuje sumu 0,183 €, od 1.6.2019 0,193€, od 1.5.2022 0,213€ a náhrada za spotrebované pohonné hmoty, podľa priemernej spotreby Toyota Avensis = 6,0 l /100 km a Toyota RAV4 = 6,5l/100km

16.12.2011	Košice	78km x 0,183=14,27 + 1,402/cena nafty/x78kmx0,06= 20,83€
11.1.2012	B.Bystrica	412km x 0,183=75,39€ + 1,40/cena nafty/x412kmx0,06= 110€
11.1.2012	BB.-Žilina-PO	296km x 0,183=54,16€ + 1,402/cena nafty/x296kmx0,06= 79,02€
26.1.2012	Košice	78km x 0,183=14,27 + 1,429/cena nafty/x78kmx0,06= 20,95€
27.2.2012	Košice	78km x 0,183=14,27 + 1,429/cena nafty/x78kmx0,06= 20,95€
22.2.2012	Žilina	432km x 0,183=79,05 + 1,429/cena nafty/x432kmx0,06= 116,09€
19.3.2012	Žilina	432km x 0,183=79,05 + 1,477/cena nafty/x432kmx0,06= 117,33€
2.4.2012	Košice	78km x 0,183=14,27 + 1,479/cena nafty/x78kmx0,06= 21,19€
4.4.2012	B.Bystrica	412km x 0,183=75,39€ + 1,479/cena nafty/x412kmx0,06= 111,95€
10.5.2012	B.Bystrica	412km x 0,183=75,39€ + 1,449/cena nafty/x412kmx0,06= 111,21€

21.5.2013 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,364/cena nafty/x78kmx0,06= 20,65€
28.6.2013 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,356/cena nafty/x78kmx0,06= 20,61€
27.9.2013 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,40/cena nafty/x78kmx0,06= 20,82€
18.10.2013 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,390/cena nafty/x78kmx0,06= 20,77€
12.9.2014 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,342/cena nafty/x78kmx0,06= 20,55€
24.10.204 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,295/cena nafty/x78kmx0,06= 20,33€
14.11.2014 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,291/cena nafty/x78kmx0,06= 20,31€
26.1.2015 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,135/cena nafty/x78kmx0,06= 19,58€
10.4.2015 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,184/cena nafty/x78kmx0,06= 20,81€
17.4.2015 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,182/cena nafty/x78kmx0,06= 19,80€
28.9.2015 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,092/cena nafty/x78kmx0,06= 19,38€
20.3.2017 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,137/cena nafty/x78kmx0,06= 19,59€
10.5.2017 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,114/cena nafty/x78kmx0,06= 19,48€
5.6.2017 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,085/cena nafty/x78kmx0,06= 19,34€
7.2.2019 Košice 78km x 0,183=14,27 + 1,214/cena nafty/x78kmx0,06= 19,95€
27.5.2021 Košice 78km x 0,193=15,05 + 1,191/cena nafty/x78kmx0,06= 20,62€
15.7.2021 Košice 78km x 0,193=15,05 + 1,255/cena nafty/x78kmx0,06= 20,92€
22.3.2023 Košice 78km x 0,213=16,61 + 1,508/cena nafty/x78kmx0,065= 24,25€
Cestovné spolu : 1157,37 €
B: Náhrada za stratu času v zmysle § 17 Vyhl. č. 655/2004 Zb.z
16.12.2011 Košice 4x 12,35= 49,40€
11.1.2012 B.Bystrica 5x12,71=63,55€
11.1.2012 Žilina 11x12,71=139,81€
26.1.2012 Košice 4x12.71=50,84€
27.2.2012 Košice 4x12.71=50,84€
22.2.2012 Žilina 12x12,71=152,52€
19.3.2012 Žilina 12x12,71=152,52€
2.4.2012 Košice 4x12.71=50,84€
4.4.2012 B.Bystrica 10x12,71=127,10€
10.5.2012 B.Bystrica 10x12,71=127,10€
21.5.2013 Košice 4x 13,01=52,04€
28.6.2013 Košice 4x13,01=52,04€
27.9.2013 Košice 4x13,01=52,04€
18.10.2013 Košice 4x13,01=52,4€
12.9.2014 Košice 4x13,40=53,60€
24.10.204 Košice 4x13,40=53,60€
14.11.2014 Košice 4x13,40=53,60€
26.1.2015 Košice 4x13,98=55,92€
10.4.2015 Košice 4x13,98=55,92€
17.4.2015 Košice 4x13,98=55,92€
28.9.2015 Košice 4x13,98=55,92€
20.3.2017 Košice 4x14,73=58,92€
10.5.2017 Košice 4x14,73=58,92€
5.6.2017 Košice 4x14,73=58,92€
7.2.2019 Košice 4x16,33=65,32€
27.5.2021 Košice 4x18,12=72,48€
15.7.2021 Košice 4x18,12=72,48€
22.3.2023 Košice 4x20,87=83,48€
Spolu: 2029,12€
Celkom: Za úkony právnej služby: 5568,52€, Cestovné: 1157,37€, Strata času: 2029,12€
Spolu: 8755,01€

9. Na pojednávaní konanom dňa 20.03.2024 právny zástupca žalobcu zotrval na žalobe a na svojich doterajších písomných vyjadreniach vo veci. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žiadajú žalobu zamietnuť s poukazom na doterajšie vyjadrenia zaslané do súdneho spisu. Súd pri predbežnom právnom posúdení sporu stranám uviedol, že nárok žalobcu je daný, námietka premlčania nedôvodná vzhľadom na judikatúru súdov v obdobný veciach, ako aj nález Ústavného súdu SR, ktorý je uvedený v súdnom spise. Ďalej poukázal na uplatnenie koncentračnej zásady, keď v rámci zákonnej lehoty sa

žalovaný bránil len námietkou premlčania a až následne po uplynutí zákonných lehôt na vyjadrenie, žiadal pripojiť trestný spis na posúdenie objektivity uplatnených trov právneho zastúpenia.

Žalobca pri svojom vypočutí uviedol, že v minulosti pracoval ako policajt a v čase začatia trestného stíhania poberal výsluhový dôchodok. Okrem toho vlastník mikrobus a s ním chodil na rôzne výpomoci, napríklad vozil pre miestnu pekáreň pečivo, vozil opatrovateľky do zahraničia, vozil volejbalistov družstva Chemes na zápasy a vozil ľudí, ak to bolo potrebné napríklad do Anglicka alebo iného zahraničia, do Talianska alebo Čiech. Uviedol, že nemal na to živnosť ani zmluvu. ľudia vedeli, že má k dispozícií auto a preto, keď to bolo potrebné, tak ho zavolali. Dostal za to vždycky zaplatenú dohodnutú cenu.

Uviedol, že v čase domovej prehliadky býval v dvojdome spolu s manželkou, kde sú 2 byty. V jednom byte, ktorý vlastní býva s manželkou a v druhom byte býva jeho dcéra s manželom a vnučkou. V čase zásahu bol doma on, jeho manželka, ako aj vnučka, ktorá mala vtedy 6 rokov a spala u nich. Jeho zať bol v tom čase na hraničnom oddelení v Zboji v práci a dcéra bola v tom čase v Rakúsku. Domova prehliadka bola okolo šiestej ráno, keď baranidlom policajti rozbili dvere a behali po celom dome, a to nie len v jeho byte ale aj v byte jeho dcéry. Prišli k nemu policajti so samopaľom, musel sa obliecť, policajti prehľadali obe byty, zaistili mu veci vrátane telefónov a počítačov na expertízu. Dobrovoľne odišiel s policajtami do Košíc pred vyšetrovateľa, kde mu dali aj putá, hoci nekládol žiadny odpor. Tam bol vypočutý cca 20 minút a následne bol vzatý do väzby pre útekovú a preventívnu väzbu. Zhruba po mesiaci mu zmenili dôvod väzby na kolúznu väzbu. Prepravovali ho na rôzne miesta väzby, nevie z akých dôvodov, v tmavých okuliaroch s putami za doprovodu áut, hlavne v Žiline. Vo väzbe bol 6 mesiacov a 20 dní. V Žiline vo väzbe bola zima, ochorel, mal aj vnútorné krvácanie a mal byť prevezený do Vojenskej nemocnici v Trenčíne. Následne bol podmienečne prepustený z väzby, mal probačný dohľad úradníka na súde, ku ktorému sa pravidelne hlásil. Počas súdneho konania mal mozgovú mŕtvicu – porážku, pričom pred začatím trestného stíhania nemal žiadne vážnejšie zdravotné problémy. Po mozgovej mŕtvici mal polovicu tela ochrnutú a až po tom, čo bol spor obžaloby súdu právoplatne oslobodený, sa jeho zdravotný stav rapídne zlepšil.

Zásah polície a začatie trestného stíhania sa odzrkadlilo na jeho rodinnom živote a mal zlý vplyv na jeho rodinu, na jeho manželku, na ich deti, ako aj vnúčatá. Zatiaľ čo sa viedlo trestné stíhanie, manželka bola na všetko sama, on bol vo väzbe. Keď ho zobrali do väzby, mal pri sebe technický preukaz od auta, manželka nemala k dispozícií ani auto a až neskúr cez advokáta a notára jej ho poslal, aby mohla ich auto užívať. Keď bol podmienečne prepustený z väzby a prišiel domov, všetci známy, kolegovia a kamaráti sa ho stránili, pretože brali, že urobil niečo zle, nechceli sa s ním rozprávať. Po mozgovej porážke on sa nemohol sám ani pohybovať, musel mať pomoc tretej osoby a dostal preukaz ťažko zdravotne postihnutého. Aj keď bol podmienečne prepustený z väzby a chodil na probačný dohľad na Okresný súd Humenné, musel ho stále niekto voziť a sprevádzať, lebo on nemohol ísť ani na autobuse, nemohol zdvihnúť ani nohu a pravú nohu a ruku mal ochromenú po mŕtvici, lebo boli ochrnuté. Uviedol, že jeho väzba a trestné stíhanie boli zmanipulované, nesprávne a účelové. Podľa neho z dôvodu, že predtým pomáhal niektorým iným policajtom pri odhaľovaní inej trestnej činnosti. V súčasnosti sa s ním doteraz nebavia niektorí známi a kamaráti, lebo nevedia, že bol už konečne oslobodený po takej dlhej dobe. Keď bola domová prehliadka, polícia urobila tlačovku, kde uviedla, že mal predávať nejakým teroristom rádioaktívne látky a podobne, čo on v živote nerobil a nikoho nepoznal. Čo sa týka koníčkov, on sa venoval pred začatím trestného stíhania predovšetkým svojej rodine, manželke, deťom, vnúčatám, pričom sa venoval poľovníctvu a následne popredal poľovné zbrane a prestal sa tomu venovať. Probačný dohľad úradníka po podmienečnom prepustení z väzby trval cca 3 roky. Žalobca uviedol, že pred začatím trestného stíhania poberal výsluhový dôchodok vo výške cca 550 eur a iný príjem mal z toho, že chodil voziť autom, tak ako to uviedol, kde zarobil sumu cca 300 až 400 eur týždenne. V súčasnosti po tom, ako bol oslobodený súdom, stále poberá výsluhový dôchodok, avšak už splnil nárok aj na starobný dôchodok vo výške 250 eur mesačne a v súčasnosti spolu berie výsluhový a starobný dôchodok v sume cca 1 100 eur a iný príjem nemá. Nárok na starobný dôchodok získal až po tom, ako bol prepustený z väzby. Uviedol, že náklady na obhajcu na cesty na pojednávanie, platenie šoféra a auto, hradil všetko zo svojich peňazí.

10. Na uvedený spor sa použijú predovšetkým ustanovenia týchto právnych predpisov:

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát (ďalej len zákon) zodpovedá za podmienok ustanovených týmto

zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)
b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,
e) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
k) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.
Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 5 odsek 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 odsek 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.
Podľa ustanovenia § 6 odsek 2 citovaného zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a 2 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17, ods.1 zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a).
Podľa ods. 2, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Podľa ods. 3, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a)osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b)závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c)závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d)závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Podľa ods. 4, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.8a).

Podľa zákona č.274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov, § 13, celková suma odškodnenia nesmie presiahnuť 50-násobok sumy mesačnej minimálnej mzdy na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

Podľa § 18, ods.1, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.
Podľa ods.2, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.
Podľa ods.3, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 19, ods. 1, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.
Podľa ods.2, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.
Podľa ods.3, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (209/1992 Zb.), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

11. Súd vo veci rozhodol na prvom pojednávaní s uplatnenou sudcovskou koncentračnou zásadou podľa § 153 CSP, keďže ide o sporové konanie a zákonnou koncentračnou zásadou, keďže uznesením súd vyhlásil dokazovanie za skončené podľa § 154 CSP, keďže strany už nemali ďalšie návrhy na dokazovanie, viď zápisnica z pojednávania. Vychádzal pritom v súlade s CSP zo skutkového a právneho stavu, ktorý vyšiel najavo do skončenia dokazovania.

Aj keď sa na tento prípad použijú ustanovenia CSP, lebo ide o sporové civilné konanie, špecifikom tohto sporu je, že strany aj napriek poučeniam a uzneseniu v súdom stanovenej lehote podľa CSP (sudcovská koncentračná zásada § 167, § 149, § 153 CSP a zákonná koncentračná zásada § 154 CSP), nežiadali o pripojenie trestného spisu a preto tento nebol pripojený a súd vychádzal zo stranami doložených dôkazov a zhodných tvrdení. Žalovaný žiadal o pripojenie trestného spisu až po uplynutí zákonných lehôt, k čomu však už súd nepristúpil, vzhľadom na sudcovskú koncentračnú zásadu (§153 CSP) a zásadu hospodárnosti, pretože na neskôr navrhované dôkazy súd nemôže prihliadať. Rovnako žalobca, ale predovšetkým žalovaný tento dôkaz nenavrhli vykonať v záverečných rečiach a návrhoch, pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania vo veci – zákonná koncentračná zásada podľa § 154 CSP.

Z vykonaného dokazovania a nebolo to sporné ani medzi stranami sporu (nesporné tvrdenia), jednoznačne vyplynulo, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor stred Banská Bystrica, oddelenie vyšetrovania z XX. XXXXXXXX XXXX, ČVS : K./D., bolo vznesené obvinenie poškodenému - žalobcovi za prípravu na zločin nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, § 298 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom podľa § 138 písm. b), písm. c) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že mal tento trestný

čin spáchať. Voči tomuto uzneseniu zápasil obvinený - žalobca sťažnosť, ktorú mu zamietol prokurátor Generálnej prokuratúry SR 23. novembra 2011. Uznesením Okresného súdu Košice I, spisová značka 0Tp/92/2001 zo dňa XX.XX.XXXX bol žalobca vzatý do väzby podľa § 75 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a väzba začala plynúť od XX.XX.XXXX. Z väzby bol prepustený po viac ako šiestich mesiacov, pričom sa následne 3 roky hlásil na Okresný súd Humenné a podroboval sa probačnému dohľadu. Následne bola GP SR podaná obžaloba na súd. Z rozsudku Okresného súdu Košice I z 27. mája 2021, ktorým bol poškodený oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, čo potvrdil uznesením odvolací Krajský súd v Košiciach zo dňa 22.03.2023, sp. zn. 4To/44/2021. Tento oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. marca 2023.

Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 02.06.2023 a z oznámenia GP SR z 04.07.2023 vyplýva, že žalobca požiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody v sume 60 255,01 eur podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. Z odpovedi Generálnej prokuratúry SR zo dňa 04.07. 2023 vyplýva, že tento odmietol žiadosť žalobcu o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody z dôvodu premlčania celého nároku pre uplynutie desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty.

Nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., pri ktorom je treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež oslobodenie spod obžaloby, pričom skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie je bez významu. Súd má teda zato, že ak bol obžalovaný žalobca oslobodený spod obžaloby, tak ako tomu bolo v predmetnej veci, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia po splnení ďalších podmienok vyžadovaných zákonom č. 514/2003 Z.z. i napriek tomu, že k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia nedošlo.

Súd konštatuje, že boli teda preukázané všetky predpoklady na náhradu škody, a to nezákonné rozhodnutie, škoda a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním - nezákonným rozhodnutím a škodou a jej výškou, zavinenie sa nevyžaduje, pretože ide o objektívnu zodpovednosť štátu.
Žalobca tak preukázal svoj nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č.514/2003 Z.z., voči žalovanému, avšak nie v žalovanej výške.
Naopak, žalovaný nepreukázal svoju hlavnú procesnú obranu, a to námietku premlčania nároku žalobcu podľa § 19 zákona, pre uplynutie desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, tak ako je to špecifikované vyššie vo vyjadreniach žalovaného a v jeho odpovedi na žiadosť žalobcu o predbežné prejednanie nároku. Súd tu poukazuje už na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v obdobných prípadoch a na nález Ústavného súdu SR III. US č. 44/2017-25 zo dňa 21.11.2017, z ktorých vyplýva, že takáto námietka premlčania nároku je v rozpore s dobrými mravmi, pretože poškodený žalobca si svoj nárok voči štátu nemôže uplatniť skôr, než je právoplatne oslobodený spod obžaloby a to aj vzhľadom na dlhotrvajúce trestné konanie, ktoré presiahne aj desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu, čo je aj presne tento prípad. Nárok si teda žalobca uplatnil riadne a včas. Vyššie oslobodzujúci rozsudok v spojení s uznesením odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 22. marca 2023. Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na GP SR je z 02.06.2023 a zamietavá Odpoveď GP SR je z 04.07.2023. Žaloba bola podaná na súde elektronicky dňa 06.07.2023.

12. Predmetom sporu, ktorý vymedzil žalobca žalobou je žalovaná suma v celkovej výške 60 255,01 eur, ktorá pozostáva z týchto položiek : náhrada škody podľa § 17, ods.1 a § 18 Zákona spočívajúca a) v nákladoch žalobcu za advokáta – obhajcu v trestnom konaní spolu v sume 8 755,01 eur, b) ďalej zažalovaná suma 1 500 eur, ako cestovné náklady žalobcu na cesty na súdne pojednávania škody podľa § 17, ods.1 a § 18 Zákona a tretia položka c) nemajetková ujma podľa § 17, ods.2, 3, 4 Zákona, v žalovanej sume 50 000 eur.
a) Súd z uplatnenej náhrady škody – trovy obhajoby trestného konania, priznal žalobcovi sumu 8 500 eur, ako trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súd pritom vychádzal z doloženého vyúčtovania a z vyššie uvedených pokladničných príjmových dokladov, z ktorých je zrejme, že žalobca sumu 8 500 reálne vyplatil obhajcovi v dvoch splátkach 3 000 eur a 5 500 eur za obhajobu v trestnom konaní. Boli splnené zákonom stanovené podmienky podľa § 17, ods. 1 a § 18 Zákona, nejde o zmluvnú

ale tarifnú odmenu podľa vyhlášky o odmenách advokátov, za vykonané úkony, v správnej výške, ktoré boli žalobcom reálne vyplatené. Súd zohľadnil aj v súlade s vyhláškou uplatnené, vyčíslené a doložené cestovné a strata na čase (viď vyššie uvedené vyúčtovanie trov, vrátane príloh). Žalovaný tieto trovy nijako konkrétne nerozporoval a nevyvrátil. Súd však zamietol žalobu v časti trov konania v sume 255,01 eur, pretože žalobca do skončenia dokazovania reálne nepreukázal, že túto sumu reálne obhajcovi vyplatil. Tieto trovy obhajoby žalobca reálne vynaložil na svojho obhajcu a obhajobu v trestnom konaní a ide teda o účelne vynaložené náklady.
b) Žalobou si žalobca uplatnil aj náhradu škody v sume 1 500 eur, ktoré žalobca najprv odôvodňoval tým, že ide o náklady na cesty vynaložené žalobcom z miesta bydliska na súdne pojednávania na súd v Košiciach a späť (celkovo 22 pojednávaní), lebo verejnou dopravou by to nestíhal, vzhľadom na vzdialenosť, čas pojednávaní a svoj zdravotný stav. Pričom túto sumu vyplatil známemu, aby ho vozil. Podaním z 09.01.2024 zobral žalobu ohľadom tohto nároku čiastočne späť o sumu 556,27 eur a žiadal priznať sumu 943,73 eur, už ako tzv. cestovné so stravným, ktoré si vypočítal podľa zákona o cestovných náhradách. Špecifikoval, že sa od r. 2013 do r. 2023 šestnásťkrát zúčastnil pojednávaní v Košiciach z bydliska Belá nad Cirochou a späť, t.j. 188km jedna cesta, s cenou nafty, na svojom vozidle VW Caravele, doba cesty viac ako 5 hodín, teda si uplatnil cestovné náhrady v sume 874,13 eur a stravné v sume 69,60 eur, spolu sumu 943,73 eur. Ako dôkaz doložil technický preukaz od VW Caravel.
Súd preto zastavil konanie v časti spätvzatia 556,27 eur a vo zvyšku v sume 943,73 eur tento nárok žalobcu zamietol, ako nepreukázaný (do skončenia dokazovania). Žalobca k týmto svojim tvrdeniam okrem technického preukazu nepredložil nič, žiaden dôkaz, ani žiaden doklad o ich reálnom zaplatení aspoň za pohonné hmoty, ani iný dôkaz (napr. o pojednávaniach, ich počte a účasti - zápisnice z pojednávaní alebo iné, nepredložil dôkaz o cenách benzínu, doklad o vyplatení a ani iné dôkazy), preto súd musel tento tvrdený, no nepreukázaný nárok zamietnuť. V rámci účelných trov konania podľa § 17 a § 18 Zákona, by súd mohol uznať aj náklady na cestovné v trestnom konaní, vzhľadom na vzdialenosť bydliska žalobcu od súdu, vzhľadom na zdravotný stav žalobcu, avšak do skončenia dokazovania žalobca nepreukázal ich výšku, teda neuniesol dôkaznú povinnosť, pričom ide o sporové konanie podľa CSP.
c) Treťou žalobou uplatnenou sumou vo výške 50 000 eur si žalobca uplatnil nie nárok na náhradu škody, ale nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 17, odsek 2, 3, 4 Zákona a rovnako aj ustanovenia zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov, § 13.

Žalobca nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17, ods. 3 preukázal, avšak nie v žalovanej výške. Obrana žalovaného pri tejto položke bola čiastočne dôvodná a predovšetkým v tom, že žalovaná suma presahuje zákonnom stanovený limit v § 17, ods. 4 Zákona. Obrana žalovaného, že aj tento nárok je premlčaný je neopodstatnená, vzhľadom na vyššie uvedený nález ÚS, súdnu prax a premlčanie, tak ako je to odôvodnené vyššie, ako aj vzhľadom na to, že ide o nárok na nemajetkovú ujmu, nie náhradu škody, ktorý sa nepremlčuje v režime škody – osobnostné práva.

Súd priznal zo žalovanej nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 eur sumu 7 000 eur a vo zvyšku tento nárok zamietol. Žalobca preukázal splnenie podmienok podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak a preukázal aj podmienky podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (209/1992 Zb.), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.
V tomto konkrétnom prípade tieto podmienky splnené boli, trestným konaním boli porušené vyššie uvedené ústavné práva žalobcu a obranu žalovaného, ktorý žiadal žalobu v tejto časti zamietnuť, vzhľadom na dôchodkový vek, nezamestnanosť a na nepreukázanie toho, že mozgový infarkt bol následkom trestného konania, súd zohľadnil pri určení primeranej výšky 7 000 eur, ktorú žalobcovi priznal.

Z dokazovania vyplynulo, že trestné konanie trvalo viac ako 10 rokov, pričom začalo domovou prehliadkou domu žalobcu v jeho obci, žalobca bol vzatý do väzby, kde bol viac ako 6 mesiacov, následne bol podmienečne prepustený z väzby a ešte 3 roky sa podroboval probačnému dohľadu na Okresnom súde Humenné, pričom po celú tu dobu sa zúčastňoval pojednávaní. Súd zobral do úvahy, že na tlačovke zvolanej Policajným prezídiom SR boli všetky média informované o tzv. gangu dôchodcov, ktorý chcel obchodovať s rádioaktívnym a iným materiálom, čo následne všetky média zverejnili po celom Slovensku. Súd zohľadnil aj zhoršenie zdravotného stavu žalobcu počas trestného konania – predovšetkým mozgový infarkt, ochrnutie pravej strany (viď vyššie lekárske správy) a to aj napriek tomu, že nebol doložený znalecký posudok, že infarkt bol v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Súd zohľadnil, že žalobca bol a je ženatý, žije s manželkou v dome, má 3 deti a vnúčatá, pričom vo vedľajšom byte v dome žije s ním a s manželkou jeho dcéra s malou vnučkou. Žalobca sa pritom staral o rodinu, manželku, deti, vnúčatá, dom a záhradu. Venoval sa koníčkom – poľovníctvu. Prestali s ním komunikovať priatelia, známi. Skutočnosť, že žalobca pri začatí trestného stíhania bol vo výsluhovom dôchodku, neskôr aj v starobnom a oficiálne nepracoval (nebol o tom okrem jeho vyššie uvedených tvrdení, že vozil ľudí a pečivo za peniaze, predložený žiaden dôkaz). Súd to však zohľadnil pri určenej výške (suma by bola vyššia, ak by bol žalobca mladší, ak by prišiel o oficiálne zamestnanie alebo príjem, ak by mal malé deti a podobne).
Po začatí trestného konania a vzatí do väzby, všetky tieto aktivity boli prerušené a objektívne došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, a to aj vzhľadom dĺžku trestného konania viac ako 10 rokov. Tento zásah trvajúci viac ako 10 rokov je pritom trvalý, objektívny a nedá sa napraviť. Samotný oslobodzujúci rozsudok ako satisfakcia nestačí, trestné konanie trvalo viac ako 10 rokov a jeho začatie bolo celoslovensky medializované. Išlo pritom o obvinenie a následne obžalovanie z prípravy na zločin, z organizovanej skupiny, kde žalobcovi viac ako 10 rokov hrozil vysoký nepodmienečný trest odňatia slobody. Išlo o objektívny a závažný a dlhotrvajúci zásah do ústavných osobnostných práv fyzickej osoby, bez ohľadu nato, že žalobca bol v čase začatia zásahu len vo výsluhovom dôchodku, neskôr aj v starobnom. Jeho vek a povolanie má vplyv akurát na výšku nemajetkovej ujmy, nie na jej nárok, čo súd zohľadnil. Ani súdom priznaná suma 7 000 eur nedokáže zvrátiť negatívne dopady trestného konania, ktoré prebehlo voči jeho osobe vo vzťahu k spoločnosti a k jeho životu po dobu viac ako 10 rokov, vrátane väzobného stíhania. Priznaná suma je v rámci limitu podľa § 17, ods.4 zákona a zákona o obetiach násilných trestných činov.

Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné; ide o zodpovednosť absolútne objektívnu a za výsledok trestného konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia. Pri odškodňovaní nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie každej fyzickej osoby súdu nesvedčí bagatelizovanie závažnosti ujmy priznávaním neprimerane nízkych, resp. žiadnych náhrad; také rozhodovanie treba považovať za obchádzanie zákona i jeho účelu a pôsobí mnohokrát veľmi cynicky, bez citu pre elementárnu spravodlivosť, alebo absenciu postupu podľa pravidla, podľa ktorého „nerob druhému to, čo nechceš, aby robili tebe“. Za situácie, kedy žalobca nie je schopný presne určiť a preukázať výšku škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pričom však preukáže a odôvodní, že mu takáto škoda vznikla, nemôže súd rozhodnúť, že mu pre to škoda nebude vôbec priznaná, alebo že medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou nie je príčinná súvislosť. V takejto situácií má súd určiť výšku vzniknutej škody podľa spravodlivého uváženia a jednotlivých okolností prípadu (viď uznesenie NS SR z 27.08.2019, sp. zn. 4Cdo/125/2019).

Trestné konanie už len tým, že vnáša do života obvineného značnú neistotu, znamená pre neho významnú psychickú záťaž. Výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to aj vtedy, ak nie je stíhaný väzobne. Takýto zásah je potom citeľnejší o to viac, ak je trestné konanie následne skončené oslobodzujúcim rozsudkom, kedy je konštatované, že skutok, z ktorého bol jednotlivec obvinený a obžalovaný sa nestal, prípadne nebol trestným činom. Ak dochádza v takomto konaní ešte k prieťahom, pochopiteľné pocity frustrácie môžu viesť k psychickému aj fyzickému poškodeniu takéhoto jednotlivca. Navyše tam, kde je v stávke osobný, rodinný a pracovný život, občianska česť a doterajšia bezúhonnosť, sú dôsledky o to závažnejšie a vedú niekedy k úplnej osobnej, spoločenskej a profesijnej likvidácií príslušného človeka. Preto súd musí zodpovedne prihliadnuť ku všetkým nepriaznivým následkom vyvolaným takýmto trestným konaním a zvážiť všetky jeho negatívne dopady, dotýkajúce sa najmä osobnostnej integrity konkrétneho poškodeného. Súd s ohľadom na vždy

jedinečné skutkové okolnosti takéhoto individuálneho prípadu určí výšku finančnej náhrady, kedy musí posudzovať vec najmä v intenciách životného postavenia poškodeného pred a po zásahu chybujúcich orgánov verejnej moci. Jedine také rozhodnutie, prizerajúce ku všetkým kritériám, ktoré treba vziať do úvahy v kontexte daného prípadu, je potom možné považovať za spravodlivé a ústavne konformné (viď rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS/2551/13).

Pri posúdení primeranosti výšky zadosťučinenia je možné, ako jedno z kritérií významných na jej zohľadnenie, posúdiť aj dĺžku konania, kedy u poškodenej osoby pretrváva neistota spojená s právnym postavením a ktorá je tým väčšia, čím väčší je význam predmetu konania pre poškodeného. V danej veci pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia súd vychádzal predovšetkým z povahy trestnej veci, z dĺžky trestného stíhania a predovšetkým z dopadov trestného stíhania do osobnostnej sféry žalobcu.
13. Súd uzatvára, vzhľadom na vyššie uvedené, že zo žalovanej sumy 50 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy priznal žalobcovi sumu 7 000 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Zo žalovanej sumy 8 755,01 eur náklady na advokáta ako náhrady škody, súd priznal žalobcovi sumu 8 500 eur a vo zvyšku 255,01 eur žalobu zamietol. Zo žalovanej sumy 1 500 eur tzv. cestovné ako náhrady škody, súd pre čiastočne späťvzatie pred prvým pojednávaním zastavil konanie v časti 556,27 eur, predmetom žaloby tak ostala suma 943,73 eur, ktorú súd žalobcovi zamietol. Žalobou bola celkovo uplatnená suma 60 255,01 eur (z toho 50 000 eur nemajetková ujma, 8 755,01 eur náklady na obhajobu a 1 500 eur náklady na cestovné).
14. Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.
Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis – nariadenie vlády. Súd žalobcovi priznal zákonný úrok z omeškania v ním uplatnenej výške 5 % z prisúdenej sumy počnú od 05.08.2023 až do zaplatenia a to z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný dňa 4.júla 2023 predtým odmietol žalobcovu žiadosť o predbežné prejednanie nároku (viď vyššie), ktorú súd považoval za výzvu na úhradu žalovanej sumy a teda už od nasledujúceho dňa sa dostal do omeškania (hoci žalobca žiadal úrok až od 5.8.2023), preto súd priznal nárok na žalované zákonné úroky z omeškania.
15. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 a § 262 CSP a to tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, čo sa týka prisúdenej sumy. Súd nerozhodoval podľa pomeru úspechu a to z dôvodu, že predmetom konania bola aj nemajetková ujma, pričom výška nemajetkovej ujmy závisí od úvahy sudcu a od vykonaného dokazovania. O výške bude rozhodnuté samostatným uznesením VSÚ, po právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.